

In dankbare herinnering aan
JOHANNES ANTONIUS HASSING
echtgenoot van
JOHANNA BERNARDINA NIJHUIS.

Hij werd geboren te Losser op 24 december 1908. Hij overleed na 'n langdurige ziekte op 3 oktober 1985 in "Ziekenzorg" te Enschede. We deden hem uitgeleide in de Uitvaartdienst in de St.Jacobuskerk op 8 oktober d.a.v. We legden hem te ruste op de Oosterbegraafplaats aan de Nrd.Esmarkerondweg te Enschede.

Hij is in zijn huwelijk en gezin altijd heel zorgzaam geweest - Voor zijn vrouw, die al vroeg met ziekte te kampen had, was hij een steun en toeverlaat. - En aan zijn kinderen Marion en Yvonne gaf hij, samen met haar, een fijne jeugd en alle kansen tot ontwikkeling. - Daarvoor werkte hij dagelijks vele uren in de zaak die hij door omstandigheden enkele keren moest verplaatsen waardoor hij a.h.w. telkens opnieuw moest beginnen. Dit kon hij opbrengen dankzij zijn aangeboren wilskracht en omdat hij voor zichzelf niets vroeg.

Totdat hij, ruim zeven jaar geleden, door 'n ziekte werd getroffen die hem voortaan alle werken belette. Met zijn vrouw bracht hij meerdere jaren in huis door, gehandycapt bij het gaan. - Des te meer genoot hij van de goede familieband die er was: wanneer de kinderen en kleinkinderen kwamen of, op vakantie, van zich lieten horen. - Hoogtepunten waren de jaarlijkse Kerstnachtmis in de St.Jacobuskerk en de bedevaart, samen met zijn vrouw, naar Lourdes, veertien dagen voor zijn overlijden.

Van 'n regeling weer blijvend thuis te kunnen zijn op Rietmolenstraat 18, heeft hij niet meer mogen genieten. Donderdagmiddag j.l. is hij omstreeks 3 uur toch nog onverwacht gestorven.

Zó willen wij hem in herinnering houden: hij was zorgzaam, vol wilskracht, zelfvergeten en diep-gelovig.

Vlak voor zijn heengaan zei hij:
„Binnenkort kom ik weer tijn bij je in huis”. God heeft hem een ander thuis gegeven door Christus Zelf voor hem bereid. *Daar wacht hij op ons!*

ONZE VADER

WEES GEGROET